Četvrtak, 28.03.2013.g.

Danas je započelo SVETO TRODNEVLJE, VELIKI ČETVRTAK, VELIKI

PETAK, VELIKA SUBOTA.

TRI DANA SVETE PRIPRAVE, SJEĆANJE NA NASVETIJE

TRENUTKE NAŠE VJERE, SVE ONO ŠTO SE DOGODILO PRIJE

NAJVEĆEG BLAGDANA NAŠEG KRŠĆANSKOG SVIJETA.

USKRSA.

TRI DANA U KOJIMA MOŽEMO "UĆI" U SVETE TRENUTKE KADA

JE BOŽJI SIN HODAO OVOM NAŠOM ZEMLJOM, BIO OPTUŽEN,

MUČEN, RASPET NA KRIŽU, I NA KRAJU, KOJI JE I UMRO NA

TOM KRIŽU.

I SVE TO ZA NAS, LJUDE, TAKVE KAKVI SMO, KAKO BI NAS

SAČUVAO ZA VJEČNI ŽIVOT.

ČISTO NEPOJMLJIVO…

I ONDA JE, KAO PRAVI BOG, SLAVNO USKRSNUO OD MRTVIH,

SAŠAO NAD PAKAO DA UZME SOBOM SVE ONE KOJI SU GA

TAMO ČEKALI DA IH POVEDE U BOŽJE KRALJEVSTVO, I

UZAŠAO NA NEBO SVOJEM OCU, BOGU OCU.

TO SU NAJVEĆA OTAJSTVA NAŠE VJERE. U TO MI SVI

VJERUJEMO, TAKVI KAKVI SMO.

I nije zato bilo čudno što je na današnji dan naša župna crkva bila

prepuna.

VELIKI ČETVRTAK, DAN KADA JE GOSPODIN ISUS USTOLIČIO

MISU, SVETU EUHARISTIJU, I KADA JE USTOLIČIO CRKVU I

SVEĆENIKE.

DANAS JE I NJIHOV DAN.

"OVO ČINITE MENI NA SPOMEN".

Kako mi je brzo sve to prošlo… Molitva prije mise, misa, "Getsemanska

ura klanjanja" poslije mise… Toliko puno raznih molitvi, misli, doživljaja,

duhovnih i fizičkih…

No, ovaj put me posebno dojmio jedan duhovni događaj.

Jedna meni draga osoba rekla mi je poslije mise da ju je najviše dojmilo

PRANJE NOGU, čin koji je naš dragi župnik oživotvorio pod misom, u

sjećanje na isti čini koji je Isus učinio svojim učenicima, dvanaestorici

apostola, na POSLJEDNJOJ VEČERI.

POKAZUJUĆI IM TAKO LJUBAV I PONIZNOST KOJU MORAJU ONI

POKAZIVATI JEDAN DRUGOME I SVOJ BRAĆI LJUDIMA.

Pa je tako i naš dragi župnik odabrao dvanaest muževa iz župe, koji su

mu tokom godine najviše pomagali, s kojima se osjećao dobro, kojima se

mogao izjadati kada mu je bilo teško, koji su mu bili i duhovna i fizička

potpora, kako bi im ovom gestom pokazao zahvalnost i ljubav za sve te

trenutke.

TO JE TU DRAGU OSOBU TOLIKO DIRNULO DA JE PUSTILA I

NEKOLIKO SUZA, JER JE KAZALA DA JE U SVEMU TOME

PREPOZNALA GOSPODINA ISUSA, SIMBOLIKU ONOGA ŠTO JE

ON UČINIO SVOJIM UČENICIMA, APOSTOLIMA, A S DRUGE

STRANE, KAZALA JE, DIRNULA JU JE I TA GESTA DRAGOG

ŽUPNIKA, TA PONIZNOST, JER BI TO DANAS UČINIO RIJETKO

KOJI ŽUPNIK.

Da, to je bila jedna lijepa gesta dragog župnika. Baš jedna gesta

zahvalnosti koja će dodatno ojačati dobre odnose koje gaji prema tim

ljudima.

Kada se pripremao taj čin, dragi župnik je s oltara pozvao da neka dođu ti

ljudi koje je prije zamolio. Vjerojatno su imali točno dogovoreno kuda da

dođu i što da rade.

Ja sam sjedio u sredini crkve. Kada je dragi župnik uputio poziv, ja sam

spustio glavu, sklopio oči.

Nisam želio gledati komešanje ljudi kada će gledati tko to ide prema

oltaru, možda koji komentar, ili čuđenje, bit će i ogovaranja zašto ovaj ili

on… tipično za nas ljude. Mislio sam si, bolje da to ne gledam, jer bih i ja

sigurno učinio neki grijeh, samo sam grješni čovjek, nego će biti bolje da

jednostavno sklopljenih očiju probam doživjeti TE TRENUTKE KADA

JE ISUS PRAO NOGE SVOJIM UČENICIMA.

I nakon nekoliko trenutaka, dođe mi u misli

jedna ideja, MOJ DRAGI ANĐEO ČUVAR,

STALNO MI DAJE PREKRASNE SAVJETE

KOJE ČESTO PREČUJEM, kako bih i ja

sada u svojim mislima mogao obaviti taj

čin, PRANJE NOGU, onima koji su tokom

prošle godine meni najviše pomogli, koji su

me najviše naučili o ljubavi i poniznosti,

rastu u vjeri, kojima sam možda ja bio neki

teret, prema kojima sam možda najviše

griješio…

SRCE MI JE "POSKOČILO" I JA SAM SE

RADOSNO "PRIMIO" PRANJA NOGU…

JEDNA PO JEDNA, DOLAZILE SU MI U MISLI OSOBE KOJE SAM

JA "POZIVAO" DA IM OPEREM NOGE…

I PRVO SAM POZVAO SVOJU SUPRUGU, ZAHVALIO

GOSPODINU ZA NJU… TOLIKO SAM JU PUTA POVRIJEDIO…

ONDA SAM POZVAO SVOJU KĆER I SVOJEG SINA, DA IM

BAREM MALO NADOKNADIM ŠTO IH NISAM NIŠTA NAUČIO

O GOSPODINU I ŽIVOTU U VJERI… ZA SVE ONE ŽALOSTI

KOJE SAM IM IZAZVAO…

ONDA SVOJU MAJKU, ONA ME NOSILA POD SVOJIM SRCE,

RODILA… I DANAS ME NOSI U SVOM SRCU… I U SVAKOM

OSMJEHU KADA ME VIDI PRED SOBOM…

PA NJEZINOG SADAŠNJEG MUŽA KRAJ KOJEGA SAM

TOKOM GODINE RASTAO U STRPLJIVOSTI I PONIZNOSTI…

ONDA MOJEG DRAGOG ŽUPNIKA KOJI ME UČI KAKO

POŠTOVATI CRKVU, ŽUPU, SVEĆENIKA… KOJI MI JE

POTICAJ U BORBI PROTIV OHOLOSTI…

ONDA JEDNOG DRAGOG BRATA U VJERI KOJI MI JE BEZ

PROBLEMA POSUDIO NEŠTO NOVACA… A NI SAM NEMA…

PA DRUGOG DRAGOG BRATA U VJERI KOJI ME SVOJIM

ŽIVOTOM U SIROMAŠTVU UČI MILOSRĐU…

PA MOJEG POLUBRATA KOJI, MADA U MNOGIM

PROBLEMIMA, NIKAD MI NIJE ODBIO NIKAKVU POMOĆ…

UVIJEK SE DUHOVNO NAPUNIM U NJEGOVOJ

PRISUTNOSTI…

PA JEDNOG DRAGOG BRATA KRŠĆANINA, DRUGE VJERE,

KOJEG SAM UPOZNAO PRIJE NEKOLIKO MJESECI A KOJI

MI JE BEZ PROBLEMA POMOGAO, ODLUČIVŠI TO I PRIJE

NEGO SAM GA ZAMOLIO… KOJI JAKO POŠTUJE MENE,

MOJU VJERU I PREDANOST GOSPODINU ISUSU… MOLIM

SE ZA NJEGOVO OBRAĆENJE NA KATOLIČKU VJERU…

ZATIM SAM POZVAO JEDNOG DRAGOG BRATA U VJERI

KOJI MI JE U ZADNJIH GODINU DANA POSLAO PUNO

E-MAILA KOJE I NISAM PROČITAO, A SVI SU BILI

POSLANI S ŽELJOM DA MI ULJEPŠAJU DAN… I JUČER

SAM JEDNOG PROČITAO DO KRAJA… I OSJETIO

PREKRASNU, ISKRENU BRATSKU LJUBAV… HVALA TI

GOSPODINE NA TOM BRATU U VJERI…

I NA KRAJU SAM POZVAO JEDNU DRAGU SESTRU U

VJERI, KOJU POZNAJEM GODINAMA A TEK SAM JU BOLJE

UPOZNAO U ZADNJA DVA MJESECA… KRENULA JE PUTEM

OBRAĆENJA… TAKO PONIZNO A OSJEĆAM DA JAKO, JAKO

ČVRSTO… IMAT ĆEMO PUNO ZAJEDNIČKIH BORBI…

I KADA SU SVI ONI "PROŠLI" KROZ MOJE MISLI, KADA SAM IM

"OPRAO" NOGE, MOJE JE SRCE BILO PUNO… PUNO… PREPUNO

RADOSTI I MIRA.

JOŠ SAM JEDANPUT PREMA SVIMA NJIMA POKAZAO

ZAHVALNOST I LJUBAV, PONIZNOST, I U SEBI OJAČAO SA

SVIMA NJIMA TE NERASKIDIVE VEZE KOJIMA ME GOSPODIN S

NJIMA SPOJIO.

SAMO IZ NJEMU ZNANIH RAZLOGA, HVALA MU NA TOME.

HVALA TI PREDRAGI MOJ ANĐELE

ČUVARU ŠTO SI MI DAO OVU IDEJU I

ŠTO SI MI POMOGAO U ODABIRU SVIH

TIH DRAGIH LJUDI.

SVET I PRESVET TI BOŽE OČE, TI

GOSPODINE, SINE BOŽJI, I TI BOŽE

DUŠE SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI, NAŠOJ NEBESKOJ MAJČICI, I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.